

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: JUDr. Z. N., Ph.D.
bytem P.

proti

žalovanému: Městské státní zastupitelství v Praze
se sídlem Praha 5, nám. 14. října 2188/9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č. j. SIN 1012/2020 – 8,

takto:

- I. Rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 1. 10. 2020, č. j. SIN 1012/2020 – 8, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žádostí ze dne 8. 9. 2020 žalobkyně požádala podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 (dále jen „OSZ pro Prahu 1“) o poskytnutí následujících informací:

1. V jakém rozsahu (spisový přehled a počet listů) byl v létě 2020 na Městské státní zastupitelství (dále jen „MSZ“) ze strany OSZ pro Prahu 1 postoupen dozorový spis vedený OSZ pro Prahu 1 pod sp. zn. 1 ZN 1204/2016?
 2. Byl součástí podkladů pro výkon dohledu nad postupem OSZ pro Prahu 1 ze strany MSZ také kompletní spisový materiál policejního orgánu k dané věci?
 3. Pokud byl součástí podkladů dle předchozí otázky materiál policejního orgánu tak, v jakém rozsahu (spisový přehled a počet listů)?
 4. Jakým způsobem je ze strany OSZ pro Prahu 1 kontrolována úplnost a správnost podkladů, které jsou k výkonu dozoru na OSZ pro Prahu 1 poskytovány policejním orgánem.
2. Rozhodnutím ze dne 15. 9. 2020, č. j. SIN 14/2020 – 3, OSZ pro Prahu 1 výrokem pod bodem 1) podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. z důvodu § 11 odst. 6 tohoto zákona částečně odmítlo žádost žalobkyně pod bodem 1. žádosti v podobě poskytnutí spisového přehledu dozorového spisu vedeného u OSZ pro Prahu 1 pod sp. zn. 1 ZN 1204/2016. Pod bod 2) OSZ pro Prahu 1 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. částečně odmítlo žádost žalobkyně pod bodem 3. žádosti v podobě poskytnutí spisového přehledu a sdělení počtu listů spisového materiálu policejního orgánu ve věci vedené u OSZ pro Prahu 1 pod sp. zn. 1 ZN 1204/2016. Pro úplnost soud podotýká, že informaci o počtu listů dozorového spisu sp. zn. 1 ZN 1204/2016, a informace pod body 2 a 4 OSZ pro Prahu 1 žalobkyni poskytlo.
5. Proti rozhodnutí OSZ pro Prahu podala žalobkyně odvolání, o kterém bylo rozhodnuto v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí OSZ pro Prahu 1 ze dne 15. 9. 2020, č. j. SIN 14/2020 – 3.
6. V napadeném rozhodnutí žalovaný k odmítnutí části bodu 1. žádosti uvedl, že předmětný dozorový spis je veden v konkrétní trestní věci, přičemž podstatná je skutečnost, že požadovaná informace se vztahuje k „činnosti“ povinného subjektu, kterou fakticky realizuje výkon svých dozorových oprávnění vůči policejnímu orgánu postupem podle konkrétních ustanovení zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, (dále jen „trestní řád“). Žalobkyně má v předmětné trestní věci postavení poškozené, jejíž právo nahlížet do spisu je upraveno v § 65 trestního řádu. Právo nahlížet do spisu podle § 65 trestního řádu se nevztahuje na nahlížení do dozorového spisu. Nahlížení do spisu státního zastupitelství je upraveno v § 162 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství. Poznamenal, že obsah dozorového spisu a jeho spisový přehled dokumentuje postup a jednotlivé úkony dozorového státního zástupce. K odmítnutí bodu 3. žádosti žalovaný uvedl, že požadovanou informaci OSZ pro Prahu 1 v době vyřizování žádosti fakticky nedisponovalo a objektivně ji nemohlo poskytnout. OSZ pro Prahu 1 pak nemohlo postupovat podle § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., neboť zpřístupnění spisu policejního orgánu v trestní věci, ve které nad postupem policejního orgánu vykonává dozor, je v jeho působnosti.

II. Obsah žaloby

7. V podané žalobě žalobkyně namítala porušení zásady proporcionality, ke kterému došlo odmítnutím žádosti pod bodem 1. jako celku, když se žalovaný nezabýval jednotlivými

zápisy, které jsou ve spisovém přehledu zaznamenány. Jestliže sama žalobkyně zasílala písemnosti OSZ pro Prahu 1, pak se domnívala, že nelze odepřít poskytnutí informace s odkazem na § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., neboť hypotézu tohoto ustanovení mohou naplnit některé údaje, nikoli všechny. Z tohoto důvodu měl žalovaný poskytnout alespoň některé informace, jako tomu je v případě žádostí týkajících se poskytnutí informací souvisejících s osobními údaji fyzických osob, kdy jsou požadované informace poskytovány s výlukou právě osobních údajů, což je projevem principu proporcionality. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že právo na informace je zakotveno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). Podle čl. 17 odst. 5 LZPS mají správní orgány povinnost poskytovat informace přiměřeným způsobem. S tím souvisí čl. 4 odst. 4 LZPS, podle kterého musí být při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod šetřeno jejich podstaty a smyslu. Za postup v souladu s těmito zásadami nebylo podle žalobkyně možné označit postup, kdy se žalovaný nezabýval otázkou, zda jednotlivé zápisy ve spisovém přehledu dozorového spisu naplňují některý z důvodů výluky poskytnutí informace v režimu zákona č. 106/1999 Sb. Za této situace považovala žalobkyně napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

8. Odkaz žalovaného na nález Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02, považovala žalobkyně za nepřiléhavý, neboť nález se týkal žádosti o poskytnutí projektové dokumentace k jaderné elektrárně Temelín, což žalobkyně považovala za zcela odlišný případ od její žádosti. Žalobkyně poukázala na čl. 80 Ústavy, kde je státní zastupitelství součástí moci výkonné, přičemž právo na informace má sloužit ke kontrole činnosti zejména moci výkonné.
9. Dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008 – 63, a žádala, aby žalovaný předložil soudu žalobkyní požadované informace, aby bylo možné posoudit, zda existovaly legitimní důvody k odepření poskytnutí informací.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

10. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na obsah správního spisu a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Uvedl, že podle požadavku žalobkyně na zkoumání jednotlivých záznamů ve spisovém přehledu a posouzení, zda naplňují některý z důvodů výluky, vyplývá, že žalobkyně nemá reálnou představu o způsobu vedení spisového přehledu v soustavě státního zastupitelství. Spisový přehled je veden v souladu s pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 7/2004, jímž se vydává kancelářský řád státního zastupitelství (dále jen „kancelářský řád státního zastupitelství“), a fakticky obsahuje záznamy o doručených a vyhotovených dokumentech s uvedením jejich příslušných čísel listů.
12. Žalovaný uvedl, že sám poskytnutí informace neodmítl, nýbrž tak učinil povinný subjekt, přičemž žalovaný není oprávněn informace ze spisového přehledu dozorového spisu poskytnout. Podle žalovaného byly námitky uplatněny ve zcela obecné rovině s odkazem na právní úpravu práva na informace, přičemž ke konkrétním skutečnostem, pro které nebyly požadované informace poskytnuty, žalobkyně neuvedla relevantní námitky. Žalobkyně neuplatnila žádné výhrady vůči neposkytnutí informace, kterou žádala pod bodem 3. žádosti.

13. Žalovaný poukázal, že vzhledem ke svému procesnímu postavení může žalobkyně požádat o nahlédnutí do dozorového spisu obvodního státního zástupce pro Prahu 1 a dále je oprávněna požádat o nahlížení do policejního spisu podle § 65 odst. 1 trestního řádu.
14. V replice ze dne 8. 1. 2021 žalobkyně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2011, sp. zn. 2 As 93/2011-79, ze kterého vyplývá, že na nahlížení do dozorového spisu se nevztahuje právní úprava nahlížení ve smyslu § 65 trestního řádu. Argumentaci žalovaného ve vyjádření k podané žalobě tak považovala za nesprávnou.
15. Dále k principu proporcionality doplnila, že na informace obsažené v dozorovém spisu nedopadá výlučka § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. automaticky a odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2013, č. j. 1 As 70/2013-58, ze dne 17. 2. 2011, sp. zn. 1 As 105/2010-73, a ze dne 4. 10. 2011, sp. zn. 2 As 93/2011-79. Uzavřela, že žalovaný nedostál faktické povinnosti aplikovat zásadu proporcionality, opomněl se k ní vyjádřit a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
17. Soud v dané věci rozhodl bez jednání, jelikož oba účastníci řízení na výzvu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagovali.
18. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 11 odst. 6 informačního zákona neposkytne povinný subjekt informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.
19. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
20. Soud předně považuje za důležité poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2011, č. j. 2 As 93/2011-79. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že na dozorové spisy státního zástupce se nevztahuje režim nahlížení do spisu podle § 65 trestního řádu, neboť dozorové spisy nelze podřadit pod pojem „spisy“ uvedený v § 65 trestního řádu. Dále pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žádost o informace z dozorového spisu je nutné vyřídit v režimu zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že povinný subjekt musí zvážit, zda a v jakém rozsahu se uplatní příslušná zákonná omezení práva na poskytnutí informace. Soudu pak přísluší posouzení zákonnosti uplatnění tohoto omezení.
21. Soud přisvědčil námitce žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný nezabýval námitkou žalobkyně, že odepření poskytnutí informací nesplňuje test proporcionality. K uvedené námitce soud poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 -84, www.nssoud.cz), podle které jestliže se správní orgán v rozhodnutí o

opravném prostředku nevypořádá se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Z odůvodnění rozhodnutí o opravném prostředku tak musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky žalobce za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené žalobcem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.

22. K námitce žalobkyně ze správního spisu předloženého žalovaným, konkrétně z podaného odvolání, vyplynulo, že žalobkyně mj. namítala, že *en bloc* odepření poskytnutí informací nesplňuje test proporcionality, neboť jistě ne každá informace obsažená v seznamu spisového materiálu je způsobilá „umožnit *vhled do interních činností státního zastupitelství*“. Na uvedenou námitku žalovaný v napadeném rozhodnutí nikterak nereagoval. Není tak zřejmé, proč tuto námitku považoval žalovaný za nedůvodnou. Protože žalobkyní v podaném odvolání uplatněná námitka zůstala v napadeném rozhodnutí ze strany žalovaného bez jakékoliv odezvy, je napadené rozhodnutí v souladu s výše uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
23. Soud doplňuje, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí vedla žalobkyni k tomu, že zcela obdobnou námitku žalobkyně zopakovala i v podané žalobě. Soud však není ve správním soudnictví oprávněn nahrazovat úvahy správních orgánů, když s. ř. s. dává soudu oprávnění pouze přezkoumat, zda správní orgány nepřekročily zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej nezneužily.
24. Protože soud shledal stěžejní námitku žalobkyně důvodnou, nezabýval se již námitkami dalšími, neboť tyto jsou se stěžejní námitkou žalobkyně úzce spjaty. Jejich vypořádání by tak bylo ze strany soudu předčasné.
25. Nad shora uvedené soud uvádí, že žalobkyně v podané žalobě neuplatnila žádný konkrétní žalobní bod, vztahující se k odmítnutí informací uvedených pod bodem 3. žádosti, když ani žalobkyní uplatněné žalobní body do důvodu neposkytnutí informací ze strany OSZ pro Prahu 1 nesměřují, a to přestože žalobkyně návrhem výroku požadovala jednak zrušit prvostupňové rozhodnutí OSZ pro Prahu 1 a dále nařídit OSZ pro Prahu 1 poskytnout žalobkyni i spisový přehled a sdělení počtu listů spisového materiálu policejního orgánu ve věci vedené u OSZ pod sp. zn. 1 ZN 1204/2016. Soud tak neměl žádný důvod, na jehož podkladě by měl přezkoumat napadené rozhodnutí ve vztahu k požadovaným informacím uvedeným pod bodem 3.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Protože soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., soud toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
27. Soud nevyhověl žádosti žalobkyně na zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť důvodem zrušení napadeného rozhodnutí je skutečnost, že se žalovaný nevyrovnal s odvolací námitkou žalobkyně, a tedy nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí.

28. V dalším řízení bude na žalovaném, aby se řádným způsobem vypořádal s námitkou žalobkyně spočívající v tvrzení, že odepření poskytnutí informací pod bodem 1. žádosti nesplňuje test proporcionality, a to i s přihlédnutím k námitkám uplatněným v podané žalobě. V této souvislosti soud žalovaného upozorňuje na § 12 zákona č. 106/1999 Sb., v jehož smyslu je povinný subjekt provést omezení práva na informace tak, že poskytne veškeré informace, jejichž zpřístupnění nebrání některý z důvodů stanovených zákonem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014 – 48).
29. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. února 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.